I
84632

www.dacoromanica.ro

CHRISTIANISMUL

SI

CATHOLICISMUL

DE

I. HELIADE R.

BUCURESCI

TYPOGRAPHIA LABORATORILOR ROMÂNI

3, STRADA MODEI, 3.

1870

www.dacoromanica.ro

Autoritatea Cuvêntului contra Absolutismului.

Libertatea contra Despotismului.

Religiŏ contra systemelor sophistice.

Credință convingătóre contra errorilor.

Lovitum'au în quelle mai scumpe și profunde alle inimei melle, și a scăpărat schinteia Adevĕrului.

Dis'au quŏ am rîs în rugele melle și au spumat de turbare înaintea quellor candide.

www.dacoromanica.ro

CHRISTIANISMUL ŞI CATHOLICISMUL

În continuaţiunea operatului întitulat Equilibru între anthitesi sĕ tractă despre religiuni în genere şi în speţie despre fiă-quare, ţiindu-se callea progresului que a făcut raţia umană în instinctul sau facultatea Omului de a adorà o fiinţă supremă creatóre a tóte şi de a stabilì nisce credinţe conforme cu necesităţile şi aspiraţiunile salle.

În aquest operat avênd de normă tendinţa spre equilibrarea între materialism şi spiritualism, începem dela Feticism şi ajungênd la Theolatrie, trecem prin Idolatrie, şi Anthropolatrie pînŏ quând omenirea ajunge la

www.dacoromanica.ro

înaltul grad de perfecțiune morală, la ptocholatrie.

Trecênd prin aqueste phasi, vedem figurând mai multe religiuni din quare quelle principali sunt Feticismul, Brahmismul, Budismul, Pharaonismul, Sabeismul, Mosaismul sau Iehovismul, Christianismul, și mahometanismul, cà resultat din Abrahamism sau Mosaism și Christianism.

Nu se cuvine a uità pe lângŏ aquestea quâte s'au dis în tractatul nostru despre Lege și Relege, quŏ adicŏ Relegea sau Religia nu póte fi dequât confirmarea și garantia Legii.

Venind la Christianism și convingêndu-ne quŏ este quea mai perfectă și mai sublimă din religiuni cà quea mai complectă ptocholatrie quare tinde spre liberarea și mântuirea părții quellei mai degradate a omenirii, a scăpĕtatului, a proletarului, a sclavului cu cor-

www.dacoromanica.ro

pul şi cu mintea, a ignorantului cu un cuvênt.

Christu quare cà Dumneḑeu Cuvênt este de o fiinţă cu Tatăl, cà om este representatul umanităţii întrege.

În doctrina sa divină ne învederéḑă quŏ este cu neputinţă şi ênsuşi un neadevĕr quând crede quineva şi ḑice quŏ amă şi adóră pe Dumneḑeu, pe quare nu'l a vĕḑut, şi quare prin urmare póte să'i fie indiferent, daqua nu amă şi nu adóră pe apprópele sĕu, pe pauper quare tot d'auna îi este înaintea ochilor.

Christianismul dar ne prescrie un cult quare tinde spre cultura şi perfecţionarea Omului căḑut, scăpătat, asservit, innorant, spre cultura cu un cuvênt a poporului întreg, spre luminarea şi perfecţionarea lui, spre înfrăţirea generalĕ şi egalitatea întreiţă şi integralĕ, adicŏ materialĕ, intellectualĕ şi moralĕ, începênd dela starea quea mai de jos, dela quel

www.dacoromanica.ro

născut în Presepiu sau staul, şi quare n'are nici unde să'şi plece capul assupra pămêntului.

Unge dar prin baptesmă pe tot individul şi îl constitue preot şi împĕrat, proclamându'l de persónă sacră şi neviolabile de filiu al lui Dumneḑeu şi moştean al pămêntului.

Eattŏ dar legea cuvenită naturei Omului dupŏ proprietăţile şi facultăţile salle şi la quare omenirea a aspirat şi aspiră, şi va ajunge pînŏ în fine.

Tot que există şi are omul înaintea ochilor este de dominiul sciinţei.

Tot ânsĕ que este de dominiul aspiraţiunilor quellor mai ferbinţi şi legitime şi la quare lumea tinde şi se agită spre a ajunge prin ori que încercare, aqueea devine Credinţă.

Tot legiuitorul quare cunósce legile eterne alle lui Dumneḑeu dupŏ quare voiesce a organisà un popol sau omenirea întrégă, nu le

www.dacoromanica.ro

póte confirmà şi garantì de quât prin credinţa nestrămutată şi intimă a popolului către quare se adresă.

Ori que lege nouă dar, qua să se pótă stabilì, perpetuà şi qua să pótă producce resultatele salutarie cată se deviiă o credinţă fierbinte, o convicţiune de o putere cu a adevĕrului. Eatto dar religia sau relegea.

În Mosaismu aqueeaşi carte sau aquellaşi codice copprinde legile que organisă quelle materiali şi quelle spirituali alle societăţii.

Dupŏ legi şi credinţele, dupŏ credinţe şi legile; unele prin altele să susţin şi să întregesc.

Cu Christianismul appărù o lege nuoĕ quare nu fù dequât complectarea sau perfecţionarea legii quellei vechie şi quare se numì tot testament de moştenire.

Aqueeaşi carte, aquellaşi codice, aquellaşi

www.dacoromanica.ro

testament organisò primele societăți chreștine sau primele Ecclesie și în quelle politice și în quelle religióse.

Aquesta nu putea să aibă nimic d'ammestecu cu ḑisele legi păgâne, cu dreptul roman sau păgân que dominà în Europa întrégă, que deificà pe imperatori și potentați, que recunosceà și prescrià servitutea, que legitimà caste și privilege, que cunosceà cà o necesitate traficul cu corpurile și suffletile ómenilor.

Legea nuoĕ și umană cătà să abhorre și să anathematise pe quea vechie și barbară, legea quea vechie cătà să persecute pînŏ la exterminațiune pe quea nuoĕ.

Dupŏ o luptă de trei sute anni, neputênd legea quea vechie a ajunge la scopul seu și nemai putênd nici a se susține maintea convicțiunii popolilor și speranțelor lor la promisiunile Nuvellei Bune sau Evangeliului, a

www.dacoromanica.ro

cătat a se mascà cu apparinţele legii quelle nuoĕ spre a abatte Christianismul din callea sa progresivă.

Adoptând prin urmare vechii potentaţi Christianismul, devenind imperatorii chreştini îşi conservarŏ titlurile şi prerogativele păgânismului ênsuşi în sînul Ecclesiei chreştine.

Cesarul remasse cu attributul de Pontefix magnus quare se tradusse în numele de archiereu, episcop, patriarchul, sau patriarchul patriarchilor. Cesarul îşi arrogò mai mult şi dequât numele, îşi arrogò dreptul de a confirmà pe patriarchi. De aquì înainte, în societatea chreştină legea remasse tot quea păgână, tot dreptul păgân, quare pînŏ astădi se înţóllă cu pomposul nume de dreptul romau.

De aquì înainte Cristianismul remasse numai o credinţă, nisce aspiraţiuni dupŏ mŏrte în lumea queeallaltă.

www.dacoromanica.ro

Capii Ecclesiei sub ferrura Cesarului ajungênd pînŏ a'i sărutà pînŏ şi pulberea picióre-lor, Ecclesia devenind officialĕ, începù a îndemnà pe chreştini a suferì cu paţienţă neaverea, angariele, servitutea, a respectà tóte privilegiele quellor potenţi şi a se mulţumì cu speranţele fericirii dupŏ mórte, cu condiţiune ânsĕ qua vĕduvele şi orfanii lor să nu uite qua să'şi dea şi bucătura din gură archiereilor spre a'i scăpà din chinurile iadului.

D'aquì înainte credinţa sau relegea neputênd a mai fì garanţia legii păgâne, imperiul roman ne mai avênd nici o base stabilă, nici braçe, nici sufflete spre a'l appărà a căt̨at să devie prada Barbarilor şi la resărit şi la appus.

Chrestinii persecutaţi de Ecclesia officială la rĕsărit, anathematisaţi sub nume de heretici, au căt̨at a alergà la barbari şi în miḑlocul Arabiei a îndoctrinà pe Mahomet şi a'l

www.dacoromanica.ro

facce a'şi arrogà titlul de Spiritul consolator spre a dà aquì pe pămênt popolilor împilaţi aqueea que Christu le promisesse.

Mahometanismul nu fù la Orient dequât o protestaţiŏ cu mâna armată, quare ajunge pînŏ în fine şi a luà locul Imperiului Bysantin.

Rĕul nu provenì dequât dela reactia primitivă quând Ecclesia devenind offiçialĕ făcù un pact cu dreptul păgân şi destrugênd speranţele tutulor aspiratorilor la o lume nuoĕ sau regenerată exasperò minţile şi addusse popolii pînŏ la rebelliune.

Unde ânsĕ ajung ideile quelle nalte quând ajung a se executà de ómeni neluminaţi şi în plină disperaţiune, idei quari au fost trecut şi s'au fost systematisat în atâţia secoli de atâtea geniuri, de propheţi ai Palestinei, de sapienţi ai Greciei, de apostoli şi de primii părinţi ai Ecclesiei!

www.dacoromanica.ro

Aqueste idei executate de Arabii fanatici n'au putut dequât a se parodià și exagerà prin errori mai mult dequât principele nóstre dela 1848 puse în lucrare de ómeni fără instrucțiune, fără trecut, fără principe și din quari, parte furŏ amĕgitori, și parte amĕgiți.

Mahometanismul nu fù în Orient dequât cà 1859 la noi și cà deplorabila parodie dela 2 Mai.

La occident se întêmplò cu totul alt fel: în locu de a alergà chreștinii spre a căutà scăpare la barbari, din contra capii Ecclesiei prin mare tărie de dol, facurŏ un pact cu aquestia spre a'i speculà și pe dênșii și popolii.

Unul din cinci patriarchi ai Ecclesiei œcumenice în contra doctrinilor chreștine se proclamò de cap al Ecclesiei, quând aquest cap nu póte fi altul de quât Christu, și se desbinò de queillalți patriarchi quari remasserŏ egali între dênșii dupŏ spiritul Evangeliolor.

www.dacoromanica.ro

Papa vrênd a luà locul lui Christu, cà cap al Ecclesiei, și prin fapt devenind, adversariul lui, nu mai putù de aquì înainte a fi de quât în adevĕr un Antichrist.

Cà astfel, doctrina lui nu mai putù să aibă numele de christianismu, ci consequent cu pretențiunile lui de predominare a cătat a se numì Chatolicismu.

Christianismul dar este o religiŏ a lui Christu.

Catholicismul nu este dequât o systemă parodietóre a Christianismului spre a perpetuà dreptul pharaonicu.

Quând este abus și împilare, protestațiunea vine cà o consequință naturalĕ.

Protestația iar, nu se póte numì religiŏ, ci un țipĕt în numele unei legi existente și prin urmare quând abusurile și împilarea încetédă, protestația nu'și mai póte avè locu.

Noi orthodoxii, necunoscênd împilare nici

www.dacoromanica.ro

pretenţiuni de a domină din partea patriarchilor nostri, nici încercări din partea lor de a încinge sabia şi de a se proclamà regi, n'am avut nevoie de a protestà de quât de a facce óre-quare reforme, nu în dogme, ci în viaţa socialĕ conforme cu secolul în quare ne aflăm.

Chreştinii din occident, protestând în contra abusurilor papali, 'şi au făcut şi reformele cuvenite în Ecclesia lor.

Prin urmare orthodoxii dimpreună cu protestanţii pot ajunge fără mari greutăţi a'şi avé una şi aqueaşi Ecclesie œcumenică, pe quând Catholicismul nu póte reintrà în Christianismu pînŏ quând vre unul din papii sĕi nu va fi inspirat de adevĕrurile copprinse în proiecul de discurs pontifical al abatelui Petru des Pilliers din Belgia, pe quare îl reproducem aquì.

www.dacoromanica.ro

CUVÊNT SOLEMNEL

LA DESCHIDEREA CONCILIULUI

QUE S'AR CUVENI A PRONUNȚA PIU IX LA 8 DECEMBRIU,
ÎN ECCLESIA SANTULUI PETRU DIN ROMA,
DAQUA AR' CREDE ÎN EVANGELIU,
ȘI QUARE EU L'AȘU FI PRONUNȚAT,
DE AȘU FI FOST PAPA.

Veneraților noștri collegi, și pré scumpi frați în Jesus-Christu,

N'am fi voit a'mi terminà carriera în suveranul Pontificat al Ecclesiei Romane, în quare am încercat atâtea turmente fără a puté a'mi facce aqueastă mărturire quŏ am căutat mijlócele de a remedià la rellele que amărescu Ecclesia, și amenință existența.

* * *

Evenimente considerabili venirŏ unul dupŏ

www.dacoromanica.ro

altul și se împliniră dela suirea nóstră pe scaunul Romei.

Rapit printr'un avênt al inimei nóstre, am secondat la început mișcarea liberală que se simțiă pretutindeni, și quare, cu tóte obstacolele, puse mai dinainte de predecesorii noștri, se întinsesseră și coprinsesseră generalitatea minților și în propriele nóstre Staturi.

Cu tóte aquestea reținut în cugetele nóstre de o coterie quăria am făcut pré rĕu de a cedde, am luat drumul înapoi, și tempesta ne a aruncat pe pămêntul exiliului.

* * *

Addus înapoi și manținut assupra thronului de armatele Francei, ne am apucat iară de vechile învĕțuri și rătăciri alle predecesorilor nostri, recomandându-le cu multă ener-

www.dacoromanica.ro

gie guvernelor que recunoşcea autoritatea nóstră plină şi întrégă.

Vai! scumpii mei fraţi! consiliele nóstre nu le au folosit întru nimic!

* * *

Pré amatul nostru filiu Ferdinand II regele de Neapole, ne a fost dat la Gaeta quea mai regalĕ ospitalitate.

Aşà, dupŏ ḑece anni, cu tótă valorósa appĕrare a demnuluĭ sĕŭ succesor, Franç II, cădea subt assalturile unei bande de aventurieri, şi citadella ospitaliară a Gaettei, şi coróna aquestei dynastie.

* * *

Altul din filii noştri Franç Joseph, cu quare făcussem, în 1856, un concordat que avea de scop d'a applicà în imperiul Austriei princi-

www.dacoromanica.ro

pele în vigóre din Statele nóstre, s'a vĕḑut, din causa aqueasta, façă în façă fórte serios cu suppuşii sei de elită şi representanţii naţiunii.

* * *

Ênsuşi, dupŏ quâţi va anni, attacat de regele Sardiniei, susţinut de armata Francesă, imperatorul Franç Joseph perdea una dupŏ alta, din preună cu battalliele dela Magenta şi dela Solferino, avutele provincie alle regatului Lombardo-Veneticu şi fortereţele neexpúmnabili alle Quadrilaterului.

În 1866, dupŏ o luptă de quâte-va septămâne, în quare armata sa fu tăiată în bucăţi, a cătat a cede Prussiei o altă parte din Statele salle.

* * *

Toţi principii Italiei : marele Duca de To-

www.dacoromanica.ro

scana, Ducessa de Parma, Duca de Modena, quari applică aşà de bine în Statele lor modul nostru de guvern, căduró unul dupó altul în aqueeaşi sórtă, asvîrliţi de vêntul revoluţiunii.

* * *

N'avem curagiul nici de a ne adduce a minte de drama atât de lamentabile dela Querrettaro, unde disgraţiatul Maximilian, din quare cugetam a facce un instrument ducil al scopurilor nóstre assupra Mexicului, plătì cu a sà viaţă intreprinderea temerară, lasând pe vĕduva sa, pe împărătésa Charlotta într'o incurabile eşire din minţi.

* * *

Quât pentru filia nóstră atâta de amată Isabella II abià, cà o mărturie despre satisfacţiunea nóstră pentru zelul sĕu de suverană

www.dacoromanica.ro

de a secondà planurile nóstre assupra naţiunii spaniole, abià ii descernassem rosa de aur, şi uite quŏ ênsuşi suppuşii sĕi o allungarŏ de pe thron.

* * *

În fine, noi ênşine am perdut mai mult de trei părţi din provinciele nóstre şi n'am putut coservà restul dequât servindu-ne ênsuşi în contra voei lui Christu cu gladiul şi cu armele prefecţionate, dupŏ que am stors din pungele credincioşilor noştri suppuşi, millióne şi, milióne!

Am adunat din tóte părţile oşteni spre a susţine drepturile nóstre temporali, proclamîndule drepturi legitime alle *Patrimoniului Santului Petru*, pe quând aquest biet pescar din Galilea n'avù de patrimoniŭ dequât biata sa barcă şi bietele filete, abandonate şi aquel-

www.dacoromanica.ro

lea cu bucurie spre a urmà Maestrului și Domnului que și el ênsuși n'avea nici încai o pétră pe quare să'și repaose capul.

* * *

Que de miriade de ómeni, și que de grămmede de aur în sacrificiu fără alt resultat dequât a facce lumea să blesteme domnirea nóstră și să se sature de religia lui Christu.

* * *

Tóte aqueste evenimente, scumpii mei collegi, la început mi s'a fost părut cà nisce simple încercari alle Provedinței și după măsura cum se producea unul după altul speram și noi quŏ fiá quare va fi quel din urmă, și mai vîrtos, grației definițiunii dogmei Mariei immaculate, ne va ajutà Dumneḑeu a vedé ḑille mai prospere strălucind assupra Ecclesiei.

www.dacoromanica.ro

Illusiuni ânsĕ! Illusiuni! quŏci tóte mergea din rĕu în mai rĕu.

* * *

Nu puturŏm dupŏ aquestea a ne appĕrà de cugetarea quŏ degitul lui Dumneḑeu se va arătà în aqeste catastrophe, şi dupŏ rugi fierbinte către Domnul mĕ simţiiu inspirat de a vĕ convocà înpregiurul meu spre a avisà împreună la miḑlócele de a salvà societăţile moderne quari din ḑi în în ḑi tot abondonă Christianismul şi se aruncă cu frenesie în abysul profund al necredinţei.

* * *

Spre a facce mai imposantă aqueastă a nóstră adunanţă, şi spre a dà mai multă greutate decisiunilor salle, am invitat şi pe episcopii Orientelui în persóna Patriarchului de Con-

www.dacoromanica.ro

stantinopole; am chiemat assemenea pe ai Ecclesiei anglicane, dinpreună cu păstorii diverselor communiuni protestante, învitând mai vîrtos pe aquestia din urmă quari, n'au character nici episcopal nici sacerdotal, spre a reintrà în staulul abandonat de părinţii lor de trei secoli şi jumătate.

* * *

Toţi, patriachul de Constantinopole, episcopul anglican din New-York, alţi episcopi de aquellaşi rit, un mare numĕr de păstori protestanţi de tóte ţĕrrele, făcurĕ invitaţiunii nóstrĕ nisce rĕspunsuri inquât tóte convicţiunile nóstre ni se sbucinarĕ.

* * *

Ammu început a ne teme quŏ titlurile nóstre de *Episcop al Episcopilor*, de *Cap suprem*

www.dacoromanica.ro

al Ecclesiei, de *Pater commun* al credincioşilor, de *Succesor al lui Petru*, de *Vicar al lui Jesus-Christu*, nu sunt de quât nisce titluri orgollióse usurpate de predecesorii noştri într'un scop de dominaţiune universalĕ.

* * *

Tulburat în consciinţa nóstră, am rugat cu căldură pe Dumneḑeu a ne luminà arătându-ne daqua suntem pe callea errorii sau pe callea adevĕrului.

* * *

Mai multe mari evenimente religióse ne-au pus în uimire : mai întêiu schisma Rĕsăritului, începută în secolul IX şi consommată în XI ; apoi fapta Ecclesielor Engliterrei şi Scoţiei separându-se de a Romei, şi în fine muvmentul

www.dacoromanica.ro

protestant din secolul XVI quare ne luò pe jumĕtate din adherenţii nostri.

* * *

Ne vine a ne îndoì quŏ daca credincioşii quari, în aqueastă epochă şi în coprinsuri fórte depărtate unile de altele, s'au fost unit în numĕr aşà de mare în urma episcopilor sau a preoţilor lor, spre a resiste pretenţiunilor Ecclesiei romane, n'au fost animaţi în genere, de quât de un spirit de rebelliune culpabilĕ în contra unei autorităţi legitime, şi am voit a luminà aquest prepus.

* * *

Pentru aqueasta am studiat historia în originile salle, lăsând la o parte prejudecăţile fărŏ numĕr cu quare copillăria nóstră a fost le-

www.dacoromanica.ro

gănată, clericatura nóstră nutrită şi pontificatul nostrŭ adulat.

* * *

Aşà dupŏ que am făcut tablă rasă de tóte quâte ni s'au fost inculcat fărŏ quaraţia nóstră să'şi fi dat vre o dată comptu, am recunoscut mai întêiu quŏ în primii trei secoli ai erei chreştine, episcopii Romei erà episcopi cu aquellaşi titlu cà toţi queillalţi. În adevĕr Santul Ieronym, mort în annul 420 făcênd comparaţiunea între quelle mai mari scaune al Romei, al Constantinopolii şi al Alexandriei cu quelle mai modeste, asicură quŏ demnitatea de episcop este aqueeaşi pretutindeni.

* * *

Am recunoscut în urmă quŏ juridicţiunile obţinute dela scaunile apostolice din Roma,

www.dacoromanica.ro

din Alexandria, din Antiochia şi din Jerusalem nu vin dequât din concesiunea concilielor şi nu dela Jesus-Christu, nici dela apostoli.

În annul 381, primul Synod dela Constantinopole voiesce qua episcopul aquestei cetăţi să aibă primalitatea onorii după episcopul Romei, pentru quŏ Constantinopole este Roma nuoa.

În 451, synodul dela Calcedonia suppuind patriarchului de Constantinopole diocesele Pontului, Asiei şi Thraciei, scrisse episcopului de Roma Leon I: «Onóră *judecata* nóstră prin propriele talle decrete.»

* * *

Părinţii din Calcedonia nu cunoştea darŏ nici o supremaţie predecesorului nostru, pentru quŏ *judecasserŏ* fărŏ dênsul şi nu reclamă de quât adhesiunea lui.

www.dacoromanica.ro

Aşà spre a o refusà, aquesta nu allegò vre o autoritate quare sà'i fi fost proprie, ci synodul dela Nicea pe quare decretul din Calcedonia nu o cunoşcea, puind pe episcopul Romei quei nuoe înainfea aquellor scaune fondate de Apostoli.

Astfel predecesorii noştri, la finele secolului V, se basà pe synóde şi nu se credea superiori la episcopat.

* * *

La finele secolului IV, illustru Grigoriu I, ḑice sântul Grigoriu quel mare, condamnà în modul quel mai formal cà pe un *inainte mergètor* al lui Antichrist, pe tot episcopul quare, vrênd a dominà assupra fraţilor sĕi, s'ar numì episcop universal, titlu que 'şi'l refusà lui ânsuşi, ḑicênd quŏ cu aqueasta ar adduce o injuriă fraţilor sĕi în episcopat.

www.dacoromanica.ro

* * *

Am recunoscut încŏ din contra de queea que ni se arătasse quŏ **nici unul** din primele ŝépte synóde œcumenice ţinute în Orient n'a fost nici convocat nici presidat, nici confirmat de către vre unul din predecesorii nostri.

* * *

Primul, quel dela Niceea, nu fu convocat, dupŏ mărturia lui Eusebiu, episcopul Cesariei, dequât de imperatorul Constantin; şi ênsuşi aquest Eusebiu, dupŏ historicul Socrate, avù primul loc dupŏ imperator; quare el singur promulgò si confirmò decretele dela Nicea.

* * *

Al doilea, quare fu primul din Constantinopole, fù convocat de imperatorul Theodosiu,

www.dacoromanica.ro

şi fără scirea lui Damas episcopul Romei quare, nu'şi trimisse delegaţi. Nici un episcop al Occidentului nu se dusse acolo. Presidenţii lui succesivi : Santul Meletiu patriarchul Antiochiei, quare murì pe quând ţinea aquest synod Santul Grigoriu din Nazianţa, Timotheu al Alexandriei, şi Nectariu al Constantinopolii. Nici unul dintr'ênşii n'avù relaţiuni cu Santul Damas, despre alle synodului.

* * *

Al treilea, quel din Ephesu, fu convocat de Theodosiu II şi de collegul sĕu, quari, în scrisórea lor de convocaţiune adresată la mitropoliţii fiă-quăria provinţie ţic : « tulburările « Ecclesiei ne-au făcut a judecà de indispensa- « bil *de a convocà* pe episcopii lumii intrege. »

* * *

Al patrulea, quel de la Calcedonia fu con-

www.dacoromanica.ro

vocat de imperatorii Marcian şi Valentinian quare detterŏ de scire despre dênsul episcopului Romei, Santul Leon.

Mai în tóte sessiuuile salle, synodul recunósce quŏ a fost *convocat* de către *prè pietoşii imperatori*, farŏ a facce vre o dată la aquest sujet menţiune despre episcopul Romei.

* * *

Al cincilea, quare a fost al doilea din Constantinopole, nu numai quŏ n'a fost nici convocat, nici presidat, nici confirmat de predecesorul nostru Virgiliu, de şi se aflà în aquea cetate quât a durat synodul, ci âncŏ s'a ţinut aquest synod farŏ dênsul şi în contra lui pentru quŏ adoptasse doctrina quellor *trei capitole* (1)

(1) Se numesce aşà un înscris a lui Theodor episcop al Mopsuestei, o scrisóre a lui Iḥas şi scrierea lui Theodoret în contra Anathemelor Santului Cyrillu.

www.dacoromanica.ro

Şi n'a fost de quât dupŏ que s'a suppus decisiunilor synodului şi dupŏ que e condamnat Nestorianismul coprins în aquelle trei capitole quŏ Virgiliu episcopul Romei, condamnat dejà de către un synod al episcopilor din Africa, se mântuì de excommunicaţiunea Ecclesiei întregi.

* * *

Nu putem tăcé aquì frumósa purtare a lui Virgiliu quând scrisse lui Rutychiu, patriarchului Cosstantinopolii o scrisóre în quare mărturesce quŏ s'a fóst abătut din charitate despărţindu-se de fraţii sĕi : « nu se cuvine a «se ruşinà quineva de a se retractà, adaoge el, «quând cunósce adevĕrul. Examinând quelle «despre alle quellor *trei capitole*, le aflu condamnabili. »

* * *

www.dacoromanica.ro

Al şéselea, quel de al treilea din Constantinopole fu convocat şi presidat de imperatorul Pogonat, avênd la drépta sa pe patriarchii Constantinopolii şi Antiochiei cu delegaţii Alexandriei, iar la stânga pe delegaţii Romei şi Ierusalem-ei.

Synodul allungò din Ecclesie, anathematisò, *cà heretic* pe Honoriu fostul episcopu al anticei Rome, pentru quŏ scrisórea lui către Sergiu coprindea impia doctrină a aquestuia que nu recunoscea în Jesus-Christu de quât o singură voinţă.

«*Anathemă lui Honoriu,* **hereticul,**» strigò synodul în a XVI sessiune, quare a repetat'o şi în quea din urmă.

* * *

Predecesorul nostru Leon II, priimind ac-

www.dacoromanica.ro

tele synodului; adherò solemnel si scrisse imperatorului la 7 Maiu annul 683:

«Anathematisăm pe inventatorii nuoei er-«rori, adicŏ: pe Theodor din Pharan; pe Cyru «din Alexandria, pe Sergiu, pe Pyrrhu, pe «Paul şi pe Petru din Constantinopole precum «şi pe Honoriu quare, în locu de a purificà «aqueastă Ecclesie apostolică prin doctrina «Apostolilor, încercò *a resturnà credința* prin-«tr'o trădare profană.»

Aşà, ĕttŏ nu numai Virgiliu simplu căḑut în erróre şi realţându-se, ci şi Honoriu convins de heresie şi anathematisat de un synod şi de Leon II.

Aqueasta fiind, de unde şi cum se pretinde cà episcopul Romei să fiă infallibil?

* * *

În fine, al şéptelea synod, quel de al doilea

www.dacoromanica.ro

dela Niceea, fu convocat de Irena împĕrătéssa regente şi de filiul sĕu Constantin; şi attunci patriarchul Constantinopolii quare, dupŏ quererea episcopilor Siciliei, approbată de toţi quei-l-alţi, ii făcù deschiderea.

Necitând, din scrisorile lui Adrian, episcopului Romei, către imperator şi imperătéssă, cum şi către Tarasiu patriarchul Constantinopolii, de quât passagele relative la dogmă de quând reclamaţiunile lui que concerneau Patrimoniul Santului Petru, Synodul declarò cà *probă* doctrina lui Adrian. La rôndul sĕu, Adrian adherò la alle Synodului prin delegaţii sĕi.

* * *

Din aqueste fapte, confirmate prin documentele quelle mai irrefragabili, resultă quŏ papalitatea (1) actualĕ, quare n'are nici o base

(1) Vedi nota despre papalitate que se adaoge la fine.

www.dacoromanica.ro

în tradițiunea primilor opt secoli, și încŏ mai puçin în Evangeliu din quare nu póte quine-va de quât a torturà óre-quare texte spre a ajunge la o systemă monstruósă; din aqueste fapte, resultă quŏ papalitatea actuale este o usurpațiŏ sacrilegă peste drepturile lui Dumneḑeu și alle Ecclesiei întrege, și quŏ datoria nóstră personalemente a lui Piu IX episcopului Romei, este de a declarà quŏ o abolim pur și simplu, rugând pe Dumneḑeu de a ne iertà errórea que am moștenit-o dela părinții noștri și dela circonstanțe.

* * *

Prin urmare, venerabilii mei collegi, voi nu mai sunteți aquì înaintea capului suprem al Ecclesiei; sunteți înaintea unui egal din drept divin, și înaintea patriarchului Ecclesiei Occidentului, din drept curat ecclesiasticu.

www.dacoromanica.ro

În aqueastă unică qualitate nu mai putem presidà aquest synod que de sineşi în adevĕr nu póte fi œcumenicu, ci în quare vommu punne basile unui adevĕrat synod al universalităţii întrege, adunat din consentimentul patriarchilor Orientelui, şi unde vor fi invitaţi fraţii noştri ai Ecclesiei Anglicane cu păstorii Confesiunilor evangelice.

* * *

În aqueastă reuniune, nisce grave datorii ni se impun la toţi : spre a reparà trecutul şi a dispunne de viitor.

Trecutul? Vai! şi mult mai este încărcat!

Ar fi una cu a voì să falsifice quineva historia de ar aruncà assupra lui Photiu, în secolul IX, schisma Orientului, şi assupra lui Michel Cerularu, secolul XI, consomaţia definitivă a schismei. Nu este Orientul, ci Occi-

www.dacoromanica.ro

dentul quare a devenit schismaticu, şi greşala este a episcopilor Romei que au voit a dominà assupra turmei.

Se scim a recunnósce aqueasta înaintea lui Dumneḑeu quare ne va iertà, şi a mărturì fraţilor noştri quari vor fi ferìci de a ne întregì în communiunea lor.

* * *

Mai mult de o mie de anni, puterea nóstră temporalĕ condamnată de Cuvêntul lui Dumneḑeu : « *împĕrăţia mea nu este din lumea aqueasta* » fu causa unui nesufferit orgolliu al unui mare numĕr din predecessorii nostri, precum a fost şi causa profundei corrupţiuni a mai multora dintre dênşii, precum este astăḑi ancŏ scandalul popolilor, puntul de aţintare al politicei, o pétră a scandalului pentru religiune, în locu de a'i fi necessarie şi utilĕ.

www.dacoromanica.ro

* * *

Voind a dà Cesarului que este al Cesarului şi lui Dumneḑeu que este a lui Dumneḑeu, declarăm quŏ ne demittem, în favórea patriei nóstre şi a bellei naţiuni Italiene, de tótă a nóstră putere temporalĕ şi recunnóscem de legitim suveran pe filiul nostru atât îndelung mecunoscut, pe regele Victor-Emanuel, pe quare îl invităm a venì quând se va închide aqueastă a nóstră adunare preparatoriă, spre a priimì din mâinile nóstre chieile cetăţii Romei.

Daqua remitem pentru aqueastă ḑì ḑisa invitaţiune, este spre a arătà universului întreg quŏ am operat liber, afarŏ de ori que influenţă, de orì que pressiune de din afarŏ, numai subt inspiraţiunea consciinţei nóstre şi a Spiritului lui Dumneḑeu que ne dirige.

www.dacoromanica.ro

* * *

Cu dată de astăḑi noi anathematisăm cà nisce blaspheme titlurile de **santitate**, de **prè Sant părinte**, etc., quare mi s'au dat, şi proscriem cà nisce adulaţiuni nedemne titlurile de *Eminenţă*, de *Excellenţă*, de *Mărime*, de *Paternitate*, de *Reverenţă*, etc., dinpreună cu superlativele lor ridicule de *Illustrissime*, *Eminentissime*, *Clarissime*, *Reverentissime*, etc., date cardinalilor, episcopilor, superiorilor din monastere etc.

Aqueste titluri, apostolii Petru şi Pavel nu le-au cunoscut nici de cum.

* * *

Nimicu mai contrariu Spiritului lui Christ cà averile colosali grămmădite în cincispreḑece secoli de Ecclesie, şi historia arată, prin quare

www.dacoromanica.ro

miḑlóce unele dequât altele mai reprehensibili, aqueste averi s'au grămmădit în dauna indiviḑilor, famillielor şi popolilor; şi de quare crime, de quare fraude n'au fost elle sorginte.

Hei bine! venerabili collegi, spre a puté devenì adevĕraţi discepoli ai lui Jesus-Christu, que nu adună averi, quare ne-a recomandat d'a nu avé nici sacu, nici pungă în drumul nostru, şi de a ne mulţumì cu un singur vestmênt, să sacrificăm cu mulţumire aqueste averi rĕu luate şi atât de corruptóre, lăsând la Dumneḑeu provederea despre existinţa nóstră, dupŏ cuvintele Domnului: «Căutati mai «ântêiu împĕrăţia lui Dumneḑeu şi dreptatea «lui şi quellelalte se vor dà voĕ pe d'assupra.»

* * *

Aquì este, bine voiţi a crede, singurul miḑocu de a ni se dà din nuou încrederea popolilor,

www.dacoromanica.ro

de a se închide gura incredulității quare ne accusă quŏ nu credem în Evangeliu, pentru quŏ îi călcăm în picióre maximele.

Suntem datori âncŏ a refusà dela guvernele nóstre respective emolumentele que sunt în sarcina forțată a populațiunilor qua să nu dăm aquestora pretextul de a se plânge quŏ ministri unui Dumneḑeu que n'avea unde să'și plece capul, țin mai mult la propriele lor interese materiali de quât la folósele spirituali alle oilor lor. Să avem credință în Providență quare va provedé spre modesta nóstră intreținere prin darurile de bună voie alle credincioșilor.

* * *

Mai mulți din quei drepți ne-au addus plângerile lor: preoți, călugări, religióse, quăror episcopii și superiorii regulari le querea lucruri contrarie consciinței lor.

www.dacoromanica.ro

În locu de a luà assuprà-le interesele quellui innocent, noi 'lam sacrificat în genere principului autorităţii que tot d'auna este immoral quând n'are pentru dênsul dreptul şi adevĕrul.

Recunnóscem dela sine-ne în particular, quŏ am trădat pe unul din aqueşti drepţi prin trimitterea în apoi, la unul din quei mai fierbinţi ai sĕi persecutori, ai unei scrisori confidenţiali que ne adressasse sub titlu de: *affacceri fórte intime de consciinţă.*

Am luat mĕsure spre a ni se dà dreptatea si a rechiemà în datorie pe aqueia que atât de odios 'lau persecutat. Se va facce assemenea si cu atâţia alţii sacrificaţi atât de neomenos.

* * *

Monasterile sunt pline de indivíḍi, şi în locu de a fi aquestea nisce asyle de innocenţă, nu

www.dacoromanica.ro

furŏ mai adesea de quât cuiburi de hypocrisie, de minciuni, de rapine, de abusuri de confidenţă, şi de autoritate, viţiuri monstruóse. Daqua aquestea au fost prin mediul evu, şi în secolii din urmă, mai există âncŏ şi în ḑillele nóstre, dupŏ cum o scim din sciinţă sigură şi dupŏ cum o învederéḑă numerósele scandale despre quare rĕsună tribunalele şi foile publice.

Spre a remedià la tóte aqueste desordine que sunt consequenţa naturalĕ a unei condiţiuni contra naturei, să dăm înapoi vieţei seculare pe regiligioşii de un sex şi de altul, exortându'i a studià în Evangeliu Spiritul curat al christianismului qua dupŏ aquesta să'şi conforme de aquì înainte credinţele şi moravurile.

* * *

Cu totul în contra Cuvêntului lui Dumneḑeu, consilielor santului Pavel, exemplelor Aposto-

www.dacoromanica.ro

lilor şi primelor evuri alle Ecclesiei, cum şi în contra disciplinei constante a Resăritului, noi am impus preoţilor Ecclesielor nóstre un celibat quare a fost sorgintea unei immoralităţi fără număr şi hypocrisii fără ruşine.

Să ardicăm rĕul aquesta din miḑlocul popolilor noştri; să fiă de aquì înainte în voia episcopilor şi preoţilor de a se însurà şi d'a onorà nunta între toţi prin buna educaţiune a copiilor.

* * *

Prin rugii Inquisiţiunii, prin instituţiunea Indexului, prin poliţia secretă que fonc̦ionă fără a fì simţită nici de quei mai îndemânatici, noi am reţinut nobilile avênturi alle intelligenţei, am împedicat progresul moral şi material al popolilor, am grămmădit ruine, am vĕrsat torrente de sânge, am rĕsturnat

www.dacoromanica.ro

societăţile şi familliele, am falsat consciinţele, am suscitat o reacţiune formidabilĕ în contra unui despotism hidos şi abhorrat. Revoluţiunea francesă quare a restabilit între ómeni principele chrestine alle Libertăţii şi alle Egalităţii.

* * *

Astăḑi proclamăm aqueste principe mai înalt de quât ori quine, pentru quŏ sunt în adevĕr principe alle adevĕrului. Deplângem disgraţia quŏ am fost în mare parte adevĕrata causă a exceselor que au însoţit aqueastă revendicaţiune solemnă a dreptului Omului, dreptul pe quare predecesorii noştri atât îndelung le-au călcat în picióre.

* * *

Éttŏ, pré amaţilor şi veneraţi collegi, o-

www.dacoromanica.ro

pera regeneraţiunii religióse şi sociali que venim a vĕ propune cu quea mai intimă încredere, quŏ dupŏ que ne-aţi urmat atât de puntual în errorile nóstre, ne veţi urmà tot assemenea cu aqueeaşi stăruinţă pe callea reînturnării către adevĕr. Să începem a cunósce quŏ veritatea va salvà lumea întrégă, va salvà şi pe noi înşine dupŏ cuvêntul lui Christu: «Veritatea vĕ va liberà, *veritas liberabit vos.*» Noi n'avem a facce aquì alle nóstre, ci opera Domnului.

Aşà, viiă dar ḑioa în quare va fi adevĕr quând vommu ḑice: «Christu, vinge, Christu domnesce, Christu imperă! *Christus vincit, Christus regnat, Christus imperat.*»

Aşà să fie.

www.dacoromanica.ro

Declar quŏ am adresat la Piu IX astădi ênsuşi, aquest discurs typărit cum se vede, dinpreună cu scrisórea următóre manuscrisă; tóte într'un plicu sigilat cu cinci sigiliuri în céră roşie şi avênd pe dênsele iniţialile melle : P. d. P.

Bruxelles, strada Hospitalului, No. 30, la 29 Noembriu 1869.

Pierre Despiliers

Domnului comitelui Mastai episcop al Romei.

Domnule episcop,

Sufferă quŏ un chrestin, preot o dinióră al Ecclesiei vóstre, luminat ânsĕ de attunci assupra systemei romane prin refusurile vóstre de justiţie, se adresă la voi în simplitatea Evangeliei fără a'ţi dà titluri sacrilege. Daqua,

www.dacoromanica.ro

dupŏ que ai chiemat in Roma pe episcopii lumei întrege, numai aqueia din patriarchatul vostru, au respuns la aquest appel, este quŏ chrestinătatea nu te recunósce drept cap.

Prin urmare adunanţa vóstră nu póte representà Ecclesia quăria Christu a promis quŏ va fi cu dênsa pînŏ la consumarea secolilor, şi nu pot fi accusat de temeritate daqua îţi exprim liber queea que zelul pentru casa lui Dumneḑeu îmi inspiră.

Aşà, îţi trimitu subt aquest plicu discursul deschiderii synodului que eu aşu fi pronunçat la opt Decembriu viitor, de aşu fi occupat locul vostru.

Liber îţi este de a facce cu dênsul oricum îţi va plăcé. Aqueasta 'mi è de ajuns conscinţei melle, daqua nu şi inimei melle a quăria vie dorinţă ar fi să te vĕḑu reintrat în turma lui Christu pe quare 'lai delăsat spre a'ţi for-

www.dacoromanica.ro

mà o turmă peste quare nu cugeţi de quât a dominà, şi quare îţi va scăpà din mână daqua nu vei revenì la Christianismul pur. *Fiă! Fiă!*

Agradă, Domnule episcop, încredinţarea quellor mai bune alle melle simţimente în Domnul nostru.

Pierre Despiliers
Ex-preot al Ecclesiei Romane
Ex-benedictin de Solesmes.

Bruxelles.
Strada Hospitalului 30, la 29 Noemb. 1869.

www.dacoromanica.ro

NOTĂ

LA NUMELE PROSTITUATEI APOCALYPTICE

Sântul Ioann Evangelistul descriind corupţiunea Romei decăḑute o desemnă prin numĕrul 666, şi adaoge quŏ quine are minte de înţelles să înţellégă.

Mai nainte de a vorbì de aquest numĕr vom arătà que însemnéḑă vorba *apocalypse*.

Aqueasta vine dela verbul hellenic καλύπτω *coperire, velire, ascundere* şi dela prepoşiţia ἀπὸ que correspunde quând cu *a* quând cu *ad*, quând cu *in* şi *ab*.

Prin urmare vorba apocalypse nu se lasă a fi tradusă în latinesce de quât cu vorbele *avelaţio, advelaţio, invelaţio,* adicŏ *ac-coperire, in-velire in-ascundere* şi fiind quŏ vorbele de sus nu există în vocabularul clasicu latin, primii traducĕtori sau părinţi ai Ecclesiei n'au

www.dacoromanica.ro

cuteḍat a mai attinge vorba hellenică şi au lăsat'o întrégă cà şi altele grecesci, *apocalypsis*.

Mai târḍiu, şi póte mai tot în aquel timp, occidentali, mai puçin versaţi în limba hellenică, încercându-se a traducce vorba aqueasta, au confundat'o cu antithesea ei *revelaţio*, ἀνακαλυψις adicŏ de unde însemnà *ac-coperire*, *învelire*, au traduso prin vorba *des-coperire*, *desvelire*.

Spre a dà un sens analogu sau approximativ vorbei ἀποκαλυψις nu se află în limbele moderne de quât vorbele *myster*, *arcan* sau ori que vorbă que însemneasă o idee occultă mysteriósă; şi de ne vommu servì cu vorba revelaţiŏ sau descoperire, attunci cată să mai adăogim nisce qualificaţiuni, ḍicênd *revelaţiŏ occultă*, *mystică*, *mysteriósă*, adicŏ descoperire que s'a făcut numai evangelistului Ioanne şi

www.dacoromanica.ro

pe quare el o dă afară în modul quel mai acoperit şi mysterios.

Poeţii greci şi latini, quari mai mult quari mai puçin se serviea cu alegoriele fabulei spre a'şi accoperì cugetările pentru cuvinte sau politice sau religióse.

Discepolii schólelor mysticismului furŏ ne voiţi a allege o altă vorbă nu atât de clară sau materialistă cà alegoria, şi apocalypsea li se cuvenì mai bine pentru quŏ nimicu nu erà pe façă în quelle scrise din doctrinele lor.

Astfel propheţii Judeei a quăror schólă nu erà nici de cum profană ci de un mysticism fórte gelos, nu se servià dequât de figure biblice sau ale schólei lor particulare quând erà vorba de a apprinde imaginaţiunea sau de a'şi ascunde mysterile dela ochii profanilor şi mai vîrtos ai păgânilor. Adesea iar se vedea nevoiţi a ascunde subt aquelleaşi figure,

www.dacoromanica.ro

idei sau doctrine que 'iar fi compromis înaintea lumii officiali; quŏci persecuţia cuvêntului sau censura de şi subt diverse forme, a existat în tot d'auna.

Tot dar que este propheticu este şi apocalypticu sau accoperit; şi apocalypsea nu este o revelaţiŏ sau descoperire, ci din cŏntra o avelaţiŏ, o accoperire, un myster, ascuns dela prophani şi cunoscut autorului sau quellor iniţiaţi.

J.-Christu ênsuşi se serve adesea cu parabole, quând voiesce a nu spunne queva pe façă, sau quând voesce a apprinde imaginaţiunea quellor que'l ascultă.

Gentilii sau păgânii avea mithul, fabula, alegoria cu quare se serviea spre aquellaşi scop; ânsĕ pe Hebrei 'iar fi scandalisat numele aquesta: fabula se numì parabolă şi alegoria apocalypse.

www.dacoromanica.ro

Aqueste vorbe se correspund, în adever, ânsĕ differința este mare între dênsele că și în schólele de unde a eșit; quŏci apocalypsea e tot d'auna alegorică, iar alegoria este fórte rar apocalyptică.

Să venimŭ acum la questiunea numerilor. Între popolii antichităței și în langagiul mysticu al aquestora, numerii au jucat un rol însemnător. Gymnosophiștii Indielor, sapienții Chinei, magii Chaldeei și Babyloniei, preoții Egypultui, propheții Judeei, manții și augurii Greciei și Romei, și pînŏ la devinii și astrologii timpilor mai din quà, adesea s'au servit și s'au exprimat în oracole cu numerii și cu litterile alphabetului. (1)

(1) Vede quine-va între altele multe din prophețiele sapienților byzantini que se exprimà prin numeri, și prin litterile alphabetului. Între aqueștia santul Tarasiu Patriarchul que a înflorit pe

www.dacoromanica.ro

Pre lûngŏ aquestea, precum astrologia pînŏ în urmă fâcù a se nasce astronomia, precum din alchimie se allesse chimia, assemenea şi starea cabalistică sau nesicură âncŏ despre quantităţi cu încetul se rassicurò şi devenì o sciinţă cà algebra şi arithmetica; quŏci în tot-d'auna cabalistii occupându-se cu numerii, des-

la 785 prophetisând despre alle imperiului Byzantin, Puterea Nordului o represintă cu littera π, assemănându-o cu figura ursului în profil, iar Byzanţiul în căderea lui sub Turci îl arată prin *o* lûngŏ quare mai adăogind sau lipind doĕ córne sau semiluna *c*, face un *a* prin quare representà Islamismul. Apoi descrie o luptă necontenită între litterile π şi *a* pînŏ quând disparênd córnele, *a* devine iar *o* adicŏ imperiu farŏ semilună sau chrestin. Aqueastă regenerare arata apoi quŏ se va operà printr'un nume Ιωάννης alle quăria littere copprind în sine mântuirea. Veḑi aqueastă prophetie la capĕtul aquestei scrieri.

www.dacoromanica.ro

coperirŏ proprietăţile lor şi aflarŏ nisce veritătţi exacte.

Aquestia, de ori-que schólă saŭ naţiune ar fi fost, se stimà fórte ferici quând se destingea prin aflarea vre unui numĕr que avea nisce proprietăţi capabili de a arătà aquellaşi object in mai multe moduri, sau de a arătà multe objete printr'un singur modu ambiguu. Un assemenea numĕr erà o formulă capabilĕ de a facce reputaţiunea unui maestru de specia aqueasta.

Ast-fel este numerul 666, que Evangelistul Ioanne aflŏ şi allesse spre a arătà prin diverse operaţiuni arithmetice, numele Romei degenerate prin ori-que fel de corrupţiune, sociali, politice şi religióse. Éttŏ proprietăţile aquestui numĕr:

Mai ântêiu, de sine este formatt prin ciffrele quelle mai fatali şi mai abominabili, dupŏ cre-

www.dacoromanica.ro

dinţele şi preventiunile quellor que se ocupà cu proprietăţile numerilor; quŏcì,

Numĕrul 2 erà considerat de mai multe schóle alle mysticismului şi de mai multe systeme de cabalişti şi de ênsuşi Pythagora, cà un numĕr fatal, sinistru, un fel de cobe. Numĕrul 3, din contra, de bun augur, numĕr ferice şi august.(1) Ansĕ de doĕ ori trei sau 3×2 sau 6 nu erà de quât trinitatea perechie, trinitatea împerechiată, profanată, fericirea rĕsturnată, santitatea spurcată, erà de a se oppune trinităţii o altă trinitate în façă rivalĕ şi

(1) Pînŏ astădi în tot orientul şi pînŏ între greci numerii sunt consideraţi unii de buni şi veneraţi şi alţii de fatali sau ruşinoşi; şi quând é quineva forţat a pronunţà vre un numĕr necuvios, dupŏ credinţa sa, quere mai întêiu iertare, cum spre exemplu: cu iertare *cinci*, cu iertare *cinci-spre-ḑece*, departe de ast loc, *şése*.

www.dacoromanica.ro

adversarie. Prin urmare numĕrul 6 erà mai fatal dequât 2 ; erà symbolul Rĕului nereparat, criminalului consommat. Sacrilegiul nu se putea arătà prin alt semn mai înnemerit. Un copil rĕu que se póte îndreptà prin educaţiune se putea representà prin numĕrul 2, cà om material şi spiritual lûngŏ quare s'ar fi putut adăogì şi omul moral, sau 2+1=3.

Un bĕtrân ânsĕ învechit în relle şi necorrigibil erà trinitatea în luptă şi pervĕrtită erà fallita moralĕ şi sĕ arătà prin numĕrul 6.

Aşà daqua numĕrul 6 de sine erà înfiorător, horribil, detestabil, que nu putea să fie 66? şi quâtă horróre n'avea să inspire 666, dupŏ credinţele aquellor timpi?

A dicce quine-va quŏ numele cuivà este 666, erà tot aqueea cà şi quând 'iar fi dis; quŏ se chiamă Rĕul rellelor de relle, Horrórea horrorilor de horrori. Nu se putea pe lume ana-

www.dacoromanica.ro

themă mai mare dequât de a fi quineva stigmatisat cu numele sâu numĕrul 666. Satan ênsuşi nu putea să aibă un nume mai horribil.

Ânsă quine erà după santul Ioanne aquest Rĕu al rellelor de relle, aqueastă fatalitate a fatalităţilor de fatalităţi ?(1) De se va adunà numerii representaţi prin litterile coprinse în vorba Λατεῖνος, ese după santul Irineu summa:

Λ+α+ τ +ε+ ῖ + ν + ο + ς =
=30+1+100+5+10+50+70+200=666.

Éttŏ numele aquellei mari Babylonie al Romei Cesarilor, pe lûngŏ quare se mai adaogĕ systema catholică, quŏci vorba Λατεῖνος pre-

(1) În limbele asiatice şi în quea Hebraică superlativul sau mărimea se arată adesea prin genetivul plural repetit la nominativu: „Împĕratul imperaţilor, prinçul prinçilor, secolul secolilor, Reul rellelor, şi în grad şi mai mare sau nemărginit, Rĕul rellelor de relle.

www.dacoromanica.ro

supune pe Roma religiósă a Papilor. Systema catholică fiind un adaos la Roma imperială, poetul mysticu face qua prin adiţiune să ésă 666; adică rĕul que prevedea.

Ânsĕ prin substracţiune are quineva tot aquel resultat 666 în modul urmĕtor: se scie quŏ în limbele antice numai consónele formă symbolurile ideilor, vorbele se scriă adică numai prin consóne; vocalile lipsiă cu totul, că în limba arabă şi altele, sau de şi se află că în queca hellenică, aquestea nu putea să facă parte din symbolul fix al unei idei; quŏci vocalile se schimbă dupŏ clime, dupŏ idiome, şi ênsuşi în modificaţiunile que pat în declinaţiunile, conjuraţiunile şi derivaţiunile vorbelor. Spre exemplu, în vorba *Roma* în românesce, latinesce, italienesce, se vĕdu vocaille *o* şi *a*, în françosesce *Rome* se vĕdu *o* şi *e;* în grecesce Ρωμη se vĕdu *omega*

www.dacoromanica.ro

și *eta*, unde, consónele *Rm* sunt tot aquellea în tóte limbele. Prin urmare *Rm* este symbolul perpetuu și neschimbat al Romei.

Ânsĕ, Pμ este egal lui 140 și de va tragge quine-va afarŏ Pμ, din Pωμη, nu remâne dequât ωη, doĕ vocali, doĕ sonuri vagi și variabili cà minciuna, cà nedreptatea. Apoi de va tragge Pμ sau 140, din ωη sau 808, nu remâne dequât 668, din quare de va trage și 2 numĕrul consónelor *R* și *m*, cà objete, are de resultat, tot 666, tot Fătalitatea fatalităților de fatalităţi, que se attribue astfel Romei sociali și politici, Romei farŏ *Rm* farŏ attributele, farŏ gloria sa, farŏ virtuțile salle civice, a aquestei Rome prostituate călare pe Hidra cu șépte capete și adepându-se cu sângele drepților.

Așà, adăogênd la Roma imperialĕ sau corruptă și systema pharisiană, nu póte eși de-

www.dacoromanica.ro

quât un rĕu mare Λατεῖνος egal 666; trăgênd afarŏ din adevĕrata sau gloriósa Romă tótă esenţia, tóte attributele ei, tóte semnele ei characteristice, nu rĕmâne dequât ωη sau 808, adicŏ Roma vanitósă, Roma numai cu suvenirĭ farŏ fapte; trĕgênd iarŏşi ênsuşi aquelle suveniri que nu le mai póte conservà superstiţia şi innoranţa rémâne ωη—(Pμ.+2 sau 808—140+2) egalu 666 adicŏ totu aquel rĕu în ultra superlativ.

Ânsĕ ωη sau 808, fiind summa vocaliĭlor variabilĭ cà Minciunea, şi ωη, nerepresentând dequât vanitatea, viţiurile, crimele Romei, avem prin coencidenţă tot aquest numĕr 808 de vommu adună litterile coprinse în ablativul *papalitate* al vorbei *papalitas*.

Prin urmare papalitate este egal sau equivalent cu ωη, cu tot que a avut Roma de van

www.dacoromanica.ro

de viţios, de criminal, de demn de a fi anathematisat de santul Ioanne.

Ânsĕ va ḑicce quineva pentru que să se puiă ochii pe ablativul vorbei şi nu pe nominativ, numai şi numai qua să scóţă tot numĕrul 808 quare este egal lui ωη? Pentru un cuvênt fórte simplu; ântêiu pentru quŏ ωη nu este egal lui *papalitas*, ci lui *papalitate* şi al doilea pentru quŏ aquel ωη sau 808 que representă rellele Romei nu e papalitas în nominativ sau în starea sa normală; ci poetul sau prophetul va să arate quŏ tóte aquelle relle vin dela papalitate şi de aqueea avù înainte ablativul.

Numerii au fiă-quare nisce proprietăţi fatalemente invariabili şi éttŏ din proprietăţile lui 666, este egal prin adiţiune lui Λατεῖνος; este egalu prin sustracţiune lui ωη — (Pμ+2); face prin aqueste combinări

www.dacoromanica.ro

operatiuni a descoperì iară quŏ ωη este de aqueeaşi valóre cu *papalitate.*

Daqua St. Ioanne a vrut să accuse, să anathematise pe quine-va, noi nu facem dequât a demonstrà quŏ cutare şi cutare litteră este egale cu cutare şi cutare numĕr, facem equaţiuni. Aflându-ne pe terrêmurile litteral, historicu, archeologicu şi ênsuşi mathematicu, suntem fórte de parte de terrêmul religios şi cu atâta mai mult de al fanatismului. Noi arătăm quŏ Λ+α+τ+ε+ῖ+ν+ο+ς egal 666; quŏ Ρ+ω+μ+η—(Ρ+μ+2) egal 666 quŏ ω+η egal *papalitate* egal 808.

S'ar puté facce cu cuvênt o objecţiŏ quŏ în timpul quând scrià Santul Ioanne Apocalypsea, papalitatea nu erà instituită, şi nefiind objectul, nu putea să'i existe numele în vocabularul latin sau grecu, qua să pótă şi St. Ioanne computà litterile coprinse în aquéstă

www.dacoromanica.ro

vorbă; şi quŏ în mathematice qua să avem un resultat, cată mai ântêiu să avèm date.

În assemenea cas numai dişii credincioşi sau papişti se interesă a facce objecţiunea aqueasta, cu scop de a appĕrà, nu religiunea, ci systema Romei papale.

Către aquestia, spre a respunde, se face iar întrebarea : Santul Ioanne este sau nu un prophet? şi cà prophet a putut el sau nu prevedé viitorul dupŏ înţelleşul que dau ei vorbei prophet ?

În quât pentru sceptici sau raţionalisti, se póte dicce quŏ tot reformatorul ar' fi dintre quei mai mediocri legiuitori, daqua n'ar avé pătrunderea sau geniul de a descoperì quŏ ori que doctrină nuoă are a se luptà cu trei specie de inemici;

Oamenii trecutului conservatori exclusivi, au un cuvênt cu Omul vechiu;

www.dacoromanica.ro

Cu adepții imprudenți sau nebuni ai doctrinei nuoe, adicŏ cu inemicii curați și de față și cu amicii nebuni.

Și a treilea cu speculatori quari dupŏ que mai ântêiu a combătut doctrina și nu le mai rĕmâne nici o speranță de victorie, se întrecu apoi a o îmbrăcișà spre a o parodià și speculà în folosul lor.

Un reformator mare n'are nevoie de a fi ghicitor qua să prevéḑă quŏ doctrina sa va avé fórte multi inemici de speția aqueasta și quare vor facce un mare abus cu nuoele salle legiuiri, și quare prin urmare au să fiă cu mult mai fatali de quât inemicii contimporani declarați pe față.

Conservatorii quei mai înțestați și tenaci nu sunt atât de periculoși și condamnabili înaintea doctrinei quellei nuoe, cà progresi-

www.dacoromanica.ro

stii nebuni, şi mai vîrtos hypocriţi şi cu rea credinţă.

Prin urmare Santul Ioanne avênd a combatte lumea păgână sau Roma Cesarilor que se adăpà cu sângele Drepţilor, téma'i quea mai mare cătà să'i fiă de Ecclesia degenerată sau abătută din callea institutorului ei Christu. N'avea, darŏ înainte, drept inemici, dequât pe de o parte pe persecutorii şi pe de alta pe speculatorii Christianismului. În contra aquestor inemici tună şi prophetisà, în contra Romei Cesarilor şi Romei Papilor.

El cà un apostol philosophu, vede, se plânge, resbună, şi consolă; de accusà ellu, noi nu accusăm, quŏci pe Roma imperialĕ si papală nu o potu accusà dequât faptele. Stà şi stă la dênsa de a desminţì prophetiele apostolului *logicu* al quărui princip erà *logos*.

De se purtà Ecclesia Appusului şi a Resări-

www.dacoromanica.ro

tului dupŏ preceptele institutorului sĕu Christu, de ar' fi ţinut callea drĕptă, attunci firesce quŏ nu i s'ar' fi putut attribuì figura Férei cu doĕ córne cà alle Mnellului, şi quare vorbesce cà Balaurul; attunci ωη, de şi este egal cu *papalitate*, 666, de şi este egal cu Λατεῖνος, n'ar fi fost de quât un jocu de vorbe şi de numeri dupŏ timpii aqueia. Santul Ioanne ar' fi trecut de un visionar, de un cabalist, şi Papalitatea, cum şi Patriarchatul, representând cu adevĕrat pe Christu, n'ar fi avût dequât respect şi adoraţiune dela quei fideli. Astădi nu mai susţin aquelle córne que representă Rĕsăritul şi Appusul de quât quei nelegiuiţi, quei interesaţi în langagiul Férei que vorbesce cà Balaurul.

Papalitatea, atât s'a degenerat, atât a căḑut din secol în secol, înquât singură îşi vede şi îşi recunósce astădi căderea. Consciinţa fap-

www.dacoromanica.ro

telor salle o forță a'și căta un refugiu; și din apĕrătorii ei nu află alt locu mai sigur de-quât Jerusalem-a. Acolo ḍicu aquestia quŏ mai póte ea dură; mărturesc singuri quŏ astăḍi nu se mai pot amĕgì de quât popolii barbari și innoranți.(1) Europa nu se mai póte amĕgì astăḍi, și mai vîrtos Italia victima aquestei Rome farŏ *Rm*, aquestei ωη sau papalitate.

1856 Maiu 24

(1) Veḍi Memoriul abatelui Michon: La *Papauté à Jérusalem.*

www.dacoromanica.ro

CONCLUSIŎ

Din tóte aquestea se învedereadă quŏ Christianismul este religia lui Christu şi Catholicismul o systemă antichristiană.

Christianismul însemneadă şi confirmă ungerea individilor şi prin urmare sacrarea lor, inviolabilitatea persónei, libertatea integrale.

Chatholicismul, din originea lui, din ênsuşi însemnarea numelui însemneadă dominaţiŏ universalĕ, despotism universal, trufie satanică, despotism mai mult de quât material, despotismul spiritual que încatenă minţile spre a speculà şi tortură corpurile.

Ora 'ia sunat înaintea porţilor secolului XX.

Popolii Europei rump astădî férrele aquestui despotism spiritual quând protestatorii le-au rumpt de doi secoli şi jumĕtate.

www.dacoromanica.ro

De n'aşu fi Român aşu plânge că om o mare parte a fraţilor mei Români de peste Carpaţi que mai întârdiă âncŏ de a mai recunósce autoritatea aquestui Anti-Christu, papalitatea.

Toţi popolii Europei au sufferit îndelung subt aquest jug eosphoricu, nimului ênsĕ n'a fost aşà de pernicios cà gintii romane începênddela Iberia, Gallia, Italia şi terminând cu quea mai mare appĕsare, desbinare şi distrucţiune assupra Românilor de peste Carpaţi.

Mai întêiu trasse la ungurism flórea românismului, pe toţi inteligenţii şi proprietarii României de peste Carpaţi. Trasse apoi prin uniaţiune tótă intelligenţa, şi pusse desbinarea între fraţi de aquellaşi sânge şi de aquelleaşi credinţe orthodoxe.

Nu putem terminà farŏ a dà definiţiunea şi a orthodoxiei.

www.dacoromanica.ro

Christianismul am ḑis quŏ este religia sau credința lui Christu, ânse una este a crede drept și alta este a crede strâmb.

Ecclesia Resăritului pe quât s'a ținut mai mult de primitiva Ecclesie apostolică și synodică, cu atâta 'și a avut dreptul și a fost în adevĕratul sĕŭ adevĕr quând s'a numit și se numesce orthodoxă sau drept credinciósă.

Nici o pretenție de supremație sau de dominațiune în numele sĕu innocent, pur și candid.

Daqua dupŏ synodul dela Nicea formulându-se Symbolul Credinței, se recunósce una și singură Ecclesie œcumenică sau universale que se póte traduce prin vorda Καθολική, aqueasta nu s'a făcut c'un spirit eosphoricu de dominațiune, ci de unitatea universalĕ a credinței farŏ desbinare cà papalitatea.

Românii au fost chrestini orthodoxi de Ecclesia Resăritului dela început adoptênd evan-

www.dacoromanica.ro

geliul din mâna şi gura Apostolilor; pentru Ecclesia orthodoxă a Resăritului şi au vĕrsat sângele spre appĕrare, şi au sacrificat moşiele şi averile de tot felul spre a o dotà şi susţiné şi daqua credinţa lor pentru căpul ei se ḑice Christianismu şi Ecclesia lor se ḑice a Rĕsăritului, în quât pentru naţionalitate este maĭ mult română dequât gréca.

Hei bine! cu durere de inimă, cu lacrăme ferbinţi şi amari şi cu ruşinea pe frunte sunt nevoit a ţipà cum să mĕ audă toţi Românii de peste Carpaţi:

Ruşine, fraţilor Români, pentru toţi quâţi v'aţi desbinat de aqueasta Ecclesie pură şi eminamente naţionalĕ qua să vĕ uniţi şi să vĕ suppuneţi unei systeme pharaonice şi antinaţionale.

Şi de trei ori ruşine pentru quâţi mai întârḑiaţi de a mai remâné în aqueastă erróre,

www.dacoromanica.ro

veniți, fraților Români, qua cu toții împreună în annul 1870 să îngenuchiem cu toții înaintea resăritului și cu toții împreună realțându-ne să înaintăm unde ne arată degetul lui Dumnedeu cu singura și providențiala nóstră misiune spre a deschide noi porțile secolului XX.

---

www.dacoromanica.ro

ORACOLUL

SANTULUI TARASIU (1)

(Traducțiŏ Litteralĕ)

În ḑillele de apoi strămută-se-va Mahomet în curtea Byzanțiului și'și va stabilì imperiul într'ênsa, domnind doĕ nyhthimere și o ḑi și de doĕ ori doĕ ore nopturne, mai puçin o jumătate de oră (2). Și quelle doĕ nycthimere

(1) Santul Tarasiu Patriarchul Constantinopolei a stat pe la annul 785 și a fost unul din quei 317 membri ai Synodului dela Nicea.

(2) Din quea mai naltă antichitate, ḑioa, în styl mysticu, însemnéḑă epochă, secol micu, secol mare, și ênsuși period de 6000 anni. Iar nycthimeru sau hemeronycthu (o ḑi și o nópte) însemnésă o epochă quând albă quând négră, quând ferice, quând neferice, quând de luminare a minții,

www.dacoromanica.ro

nu va avé âncŏ attribute proprie (de suveranitate), iar în timpul ḑillei va avé doĕ, din quare primul şi mai mare va domnì pînŏ la a treia oră şi jumĕtate a ultimei nopţi.

quând de innoranţă. Astfel quellor din eteriele greco-slave que se occupă cu assemenea oracole, le place a se înţellege prin aquelle doĕ nycthimere, secoli mici, adicŏ 200 de anni, quând albi, quând negri; apoi cu o ḑì alţi 100 de anni, de splendóre, apoi cu quelle patru ore de nóptea, patru decade sau patruḑeci de anni de scădare şi de umilinţă. Unii prin ὑπολειποὐοης, înţellegu mai puçin sau minus, alţii mai mult sau plus o jumĕtate de oră sau de decadă şi prin urmare 35 sau 45 de anni peste tot 335 sau 445 de anni dela luarea Constantinopolei şi pînŏ la exterminarea Turcilor. Aqueşti anni s'au împlinit âncŏ dela 1788, şi Islamul stă âncŏ drept.

Noi nu credem qua St. Tarasiu să fi înţelles cu nycthimere ḑio şi ore, secoli precisi de quâte 100 de anni şi decade, ci epoche mai mari sau

www.dacoromanica.ro

Iar în a treia oră va fi învederată stingerea lui.

Quŏci bipedul π tulburat de mînie răpeḑitóre de petre, lovì-va cu înceṭul dicornul *a.*

mai mici dupŏ împregiurări, şi exprimate astfel dupŏ datina oracolelor şi a stylului mysticu qua să se applice şi să se explice în mai multe moduri. St. Tarasiu, cà observator, scià quŏ tot objetul îşi are începutul şi capĕtul sĕu, quŏ imperiele cà şi individele, au epochele sau etăṭile lor, şi pînŏ în urmă şi mórtea, cà imperiuri. Mai vedea ancŏ cà şi noi şi cà tot omul quŏ Byzanṭiul erà în decrepitudine şi quŏ sectatorii lui Mahomet erà plini de vigóre, de fanatism şi de viitor. Pe attunci Byzanṭiul n'avea alṭi inemici de quari se putea teme cà Islamul. Spusse dar quŏ Mahomet se va strămutà în curtea Byzanṭiului. Ânsĕ quât va stà acolo? Doĕ epoche de travaliu, de învingeri şi de disfate, o epochă de splendóre, şi de aquì înainte o epochă de scădere mai mare sau mai mică, arătată prin ore de nópte, cà şi annii de

www.dacoromanica.ro

Şi vor fi ómenii în ora aqueea cu quâte doĕ limbe (equivoci, diplomaţi, ḑice-vor adicŏ şi alb şi negru şi caĺd şi rece).

Terminându-se ânsĕ jumĕtatea de oră vor redevenì ómenii cu quâte o limbă.

Quŏci dicornul *a*, învins cu totul de către π rĕmâné-va farŏ córne, un singur ochiu sau un *o* micu, dupŏ cum fussesse la început.

Transfigurat astfel dormità-va de multa

bĕtrâneţe ai unui individ. Cà om înţellept St. Tarasiu a vĕḑut aquestea;

Cà Grec ânsĕ de schóla diallectecei, se vede curat quŏ n'a fost gustat nici din sorginţile Libanului, nici din apele fontânei Eliconului. În aquei timpi puterea eruditiunii stà în sophisme, în jocul vorbelor şi în speculaţiunea litterelor şi numerilor. St. Tarasiu face mare paradă cu *o* prefăcut în *a* şi cu π, cà toţi dieci que syllabisà vorbele qua să nu pricépă quâţi nu scià carte.

www.dacoromanica.ro

fatică și către quea cu șépte colline dinpreună cu ultima salutare va dice aquestea :

«Éttŏ eu am stătut și dormiteḑu, și mĕ «ducu a cădè la pat ; iar ție fiă'ți nóptea cu «luna plină qua să poți veghià.»

Dupŏ aquestea, apprinde-se-va resbel intestin și se vă stinge tot popolul necredincios.

Deștepta-se-va attunci regele quel sânt quare la începutul numelui are I si la capĕtul lui *s*, littere que ambele mêntuire însemnéḑă.

Și va mântui oile salle annunțându-le pe *Alpha* și pe *Omega* que în numele sĕu pórtă.

Și va stabilì împeriul în un nycthimer și un quart d'oră, dupŏ cum în litterele numelui sĕu învederat se arată. (1)

(1) Ἰωάννης, aquì este *I* și *s*, aquì *a* și ω aquì νν sau 50+50 sau începutul sau capĕtul vorbei νυχτυμερον; aquì âncŏ și littera η que însemnéșḑă ἡμερα lumină.

www.dacoromanica.ro

www.dacoromanica.ro